

Arrest

**Nr. 88 894 van 3 oktober 2012
in de zaak RvV X / II**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN, IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 28 juni 2010 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 27 mei 2010 houdende de weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien het arrest van de Raad van State van 13 december 2011 met nr. 216.840 waarbij het arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 29 september 2010 met nr. 48 764 wordt vernietigd.

Gelet op de beschikking van 24 januari 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 februari 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. MOONEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. HOOYBERGHS, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. DECORDIER, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 13 oktober 2008 dient verzoekster een asielaanvraag. Op 22 oktober 2009 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingen- en van de subsidiaire beschermingsstatus. Tegen deze beslissing dient verzoekster een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen die bij arrest nr. 40 312 van 16 maart 2010 de vluchtelingen- en subsidiaire beschermingsstatus weigert.

Op 16 april 2010 dient verzoekster opnieuw een asielaanvraag in. Op 21 april 2010 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing tot weigering tot in

overwegingname van een asielaanvraag met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten. Tegen deze beslissing dient verzoekster een annulatieberoep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen die bij arrest nr. 46 045 van 8 juli 2010 het beroep heeft verworpen.

Op 18 mei 2010 dient verzoekster een derde maal een asielaanvraag in.

Op 27 mei 2010 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing tot weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag met bevel om het grondgebied te verlaten. Tegen deze beslissing dient verzoekster een annulatieberoep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen die bij arrest nr. 48 764 van 29 september 2010 het beroep heeft verworpen. Tegen voormeld arrest wordt een cassatieberoep ingediend door verzoekende partij. Op 31 december 2011 vernietigt de Raad van State het arrest nr. 48 764 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bij arrest nr. 216.840 en verwijst de zaak naar een anders samengestelde kamer van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

De motivering van de bestreden beslissing luidt als volgt:

“Gelet op artikel 51/8, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de wetten van 6 mei 1993, 15 juli 1996 en 15 september 2006;

*Overwegende dat
de persoon die verklaart te heten E. T. N.
geboren te M., op (in) 02.11.1991
en van nationaliteit te zijn : Kameroen
die een asielaanvraag heeft ingediend op 18.05.2010*

Overwegende dat betrokkene op 13.10.2008 een eerste asielaanvraag indiende die op 27.10.2009 van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) een beslissing 'weigering vluchtelingenstatus en weigering subsidiaire bescherming' kreeg. Overwegende dat op 18.03.2010 de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV) deze beslissing in beroep bevestigde. Overwegende dat op 16.04.2010 betrokkene een tweede asielaanvraag indiende die op 21.04.2010 van de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) een beslissing 'weigering in overwegingname' kreeg. Overwegende dat betrokkene op 18.05.2010 een derde asielaanvraag indiende waaruit blijkt dat zij niet terugkeerde naar haar land van herkomst. Overwegende dat betrokkene zich opnieuw baseert op haar initiële vluchtmotieven die nog steeds actueel zouden zijn. Overwegende dat betrokkene eerste asielaanvraag van het CGVS en de RVV een negatieve beslissing kreeg. Overwegende dat betrokkene ter staving van haar initiële vluchtmotieven brieven van haar tante, neef en Kameroenese advocaat voorlegt. Overwegende dat deze brieven een duidelijk gesolliciteerd karakter vertonen. Overwegende dat betrokkene verklaart dat haar oom op 15.02.2009 werd gedood omwille van haar problemen. Overwegende dat betrokkene ter staving hiervan een overlijdensakte voorlegt. Overwegende dat deze overlijdensakte enkel vermeldt dat betrokkene oom overleed aan brandwonden in de derde graad. Overwegende dat deze overlijdensakte bijgevolg niet vermeldt hoe betrokkene oom deze brandwonden opliep. Overwegende dat betrokkene een envelop voorlegt waarin ze bovenvermelde documenten zou hebben ontvangen. Overwegende dat deze envelop enkel bewijst dat er een verzending naar betrokkene gebeurde, zonder aanduiding van wat er verzonden zou zijn. Overwegende dat betrokkene verklaart dat haar moeder en grootmoeder werden verbannen omwille van betrokkene's problemen. Overwegende dat betrokkene geen begin van bewijs levert om deze bewering te staven. Overwegende dat betrokkene bij haar huidige asielaanvraag geen nieuwe gegevens aanbrengt met betrekking tot feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase van de vorige asielprocedure waarin zij ze had kunnen aanbrengen dat er, wat haar betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het lopen van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48.4 van de wet van 15.12.1980.

De bovenvermelde aanvraag wordt niet in overweging genomen.”

2. Onderzoek van het beroep

2.1 Verzoekster voert in het enig middel de schending aan van artikel 51/8 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) en van de motiveringsplicht als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

Ter adstruering van het middel zet verzoekster het volgende uiteen:

Bij de asielaanvraag van 18 mei 2010 heeft verzoekster de volgende originele documenten voorgelegd:

- 1. de originele overlijdensakte van haar oom (A.B.) d.d. 18.02.20 10*
- 2. een getuigenis van diens echtgenote/weduwe, (S.B.) d.d. 28.04.20 10*
- 3. een getuigenis van haar neef (T.M.) d.d. 28.04.20 10*
- 4. een getuigenis van advocaat A.K.J. Bruno d.d. 28.04.2010*

Tevens legde zij de omslag voor waarmee deze documenten werden verstuurd aan verzoekster. Hieruit blijkt een verzending door mevrouw (S.B.) aan verzoekster op 30 april 2010. Op basis van deze gegevens is het aannemelijk dat verzoekster pas in het bezit kwam van de hoger vermelde documenten na 30 april 2010. Bovendien zijn drie van de vier stukken gedateerd op 28 april 2010.

De bestreden beslissing stelt dat verzoekster geen nieuwe gegevens aanbrengt "met betrekking tot feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase van de vorige asielprocedure waarin zij ze had kunnen aanbrengen (...)".

Logischerwijze kon verzoekster de stukken niet voorleggen voor 30 april 2010. Op dat ogenblik was de asielprocedure — beëindigd door het arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 18 maart 2010 — reeds beëindigd. Ook haar tweede asielaanvraag was op dat ogenblik reeds beëindigd.

Het is dan ook kennelijk onredelijk om te stellen dat verzoekster geen nieuwe gegevens zou aanbrengen met betrekking tot feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase van de vorige asielprocedure.

Verzoekster legt nieuwe bewijsstukken voor, die zij tevoren niet haar bezit had, en maakt melding van een nieuwe belangrijke gebeurtenis, het overlijden van haar oom.

Het komt niet toe aan de gemachtigde van de staatssecretaris van asiel- en migratiebeleid om de geloofwaardigheid van de voorgelegde stukken te beoordelen. Deze beoordeling dient te gebeuren door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

De aanvraag van verzoekster diende in overweging genomen te worden, en voor een beoordeling ten gronde te worden overgemaakt aan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

De bestreden beslissing schendt artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet en de motiveringsplicht.

Het middel is gegrond."

2.2 In de nota met opmerkingen zet verweerder het volgende uiteen:

"De verwerende partij laat gelden dat uit de motieven vermeld in de in casu bestreden beslissing dd. 27.05.2010, alsook uit de stukken van het administratief dossier, afdoende blijkt dat de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid geheel terecht heeft beslist om de derde asielaanvraag van verzoekster niet in overweging te nemen.

De gemachtigde handelde daarbij geheel binnen de hem toebedeelde bevoegdheid, en conform de ter zake relevante rechtsregels, het art. 51/8 van de Vreemdelingenwet inclus.

Immers voorziet het art. 51/8 van de vreemdelingenwet uitdrukkelijk dat een tweede of volgende asielaanvraag moet steunen "op nieuwe elementen, welke betrekking hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen", alsook dat "de Minister of diens gemachtigde kan beslissen de verklaring niet in aanmerking te nemen wanneer de vreemdeling voorheen reeds dezelfde verklaring heeft ingediend [..] en hij geen nieuwe gegevens aanbrengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève. zoals bepaald in art. 48/3, of ernstige aanwijzingen bestaan van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4".

Door verzoekster werden, zoals blijkt uit de in casu bestreden beslissing, evenwel geen nieuwe gegevens in de zin van het voormelde artikel naar voor gebracht dat er, wat haar betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Terwijl, zoals ook tot uiting komt in de motieven vervat in de in casu bestreden beslissing, de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid daarbij wel degelijk zorgvuldig en grondig te werk is gegaan.

In de bestreden beslissing wordt o.m. uitdrukkelijk verwezen naar het gegeven dat:

"Overwegende dat betrokkene op 13.10.2008 een eerste asielaanvraag indiende die op 27.10.2009 van het Commissariaat- generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) een beslissing 'weigering

vluchtelingenstatus en weigering subsidiaire bescherming' kreeg. Overwegende dat op 18.03.2010 de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RN) deze beslissing in beroep bevestigde. Overwegende dat op 16.04.2010 betrokkene een tweede asielaanvraag indiende die op 21.04.2010 van de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) een beslissing 'weigering in overwegingname ' kreeg.

Overwegende dat betrokkene op 18.05.2010 een derde asielaanvraag indiende waaruit blijkt dat zij niet terugkeerde naar haar land van herkomst. Overwegende dat betrokkene zich opnieuw baseert op haar initiële vluchtredenen die nog steeds actueel zouden zijn.

Overwegende dat betrokkene eerste asielaanvraag van het CGVS en de RvV een negatieve beslissing kreeg. Overwegende dat betrokkene ter staving van haar initiële vluchtredenen brieven van haar tante, neef en Kameroenese advocaat voorlegt. Overwegende dat deze brieven een duidelijk gesolliciteerd karakter vertonen. Overwegende dat betrokkene verklaart dat haar oom op 15.02.2009 werd gedood omwille van haar problemen. Overwegende dat betrokkene ter staving hiervan een overlijdensakte voorlegt.

Overwegende dat deze overlijdensakte enkel vermeldt dat betrokkene oom overleed aan brandwonden in de derde graad. Overwegende dat deze overlijdensakte bijgevolg niet vermeldt hoe betrokkene oom deze brandwonden opliep. Overwegende dat betrokkene een envelop voorlegt waarin ze bovenvermelde documenten zou hebben ontvangen.

Overwegende dat deze envelop enkel bewijst dat er een verzending naar betrokkene gebeurde, zonder aanduiding van wat er verzonden zou zijn. Overwegende dat betrokkene verklaart dat haar moeder en grootmoeder werden verbannen omwille van betrokkene's problemen. Overwegende dat betrokkene geen begin van bewijs levert om deze bewering te staven. Overwegende dat betrokkene bij haar huidige asielaanvraag geen nieuwe gegevens aanbrengt met betrekking tot feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase van de vorige asielprocedure waarin zij ze had kunnen aanbrengen dat er, wat haar betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het lopen van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48.4 van de wet van 15.12.1980.

De bovenvermelde aanvraag wordt niet in overweging genomen".

Verzoekster poogt in haar inleidend verzoekschrift voor te houden dat de stukken die zij heeft voorgelegd pas ontvangen zijn na 30.04.2010, en aldus nieuwe gegevens uitmaken die ertoe leiden dat de asielaanvraag had moeten worden overgemaakt aan de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen.

De verwerende partij laat gelden dat verzoekster kritiek uit op de motieven van de bestreden beslissing, doch vergeet klaarblijkelijk dat zij dient te voldoen aan de in art. 51/8 van de Vreemdelingenwet dd. 15.12.1980 gesteld voorwaarde. Met name dient verzoekster:

~ nieuwe gegevens aan te brengen

~ dat er, wat haar betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, of ernstige aanwijzingen bestaan van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4,

~ waarbij deze nieuwe gegevens betrekking hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen.

In casu kan slechts worden vastgesteld dat de vage en ongestaafe beschouwingen van verzoekster niet van aard zijn om afbreuk te doen aan de bestreden beslissing, daar door verzoekster op geen enkele manier wordt aangetoond dat is voldaan aan de voorwaarden van art. 51/8 van de wet.

Verzoekster gaat zelfs niet in op de concrete motieven van de bestreden beslissing, waarbij de gemachtigde geheel terecht het volgende heeft gesteld:

-Overwegende dat betrokkene zich opnieuw baseert op haar initiële vluchtredenen die nog steeds actueel zouden zijn. Overwegende dat betrokkene eerste asiel aanvraag van het CGVS en de RvV een negatieve beslissing kreeg.

-Overwegende dat betrokkene ter staving van haar initiële vluchtredenen brieven van haar tante, neef en Kameroenese advocaat voorlegt.

-Overwegende dat deze brieven een duidelijk gesolliciteerd karakter vertonen.

-Overwegende dat betrokkene verklaart dat haar oom op 15.02.2009 werd gedood omwille van haar problemen. Overwegende dat betrokkene ter staving hiervan een overlijdensakte voorlegt.

-Overwegende dat deze overlijdensakte enkel vermeldt dat betrokkene oom overleed aan brandwonden in de derde graad. Overwegende dat deze overlijdensakte bijgevolg niet vermeldt hoe betrokkene oom deze brandwonden opliep.

-Overwegende dat betrokkene een envelop voorlegt waarin ze bovenvermelde documenten zou hebben ontvangen. Overwegende dat deze envelop enkel bewijst dat er een verzending naar betrokkene gebeurde, zonder aanduiding van wat er verzonden zou zijn.

-Overwegende dat betrokkene verklaart dat haar moeder en grootmoeder werden verbannen omwille van betrokkenes problemen. Overwegende dat betrokkene geen begin van bewijs levert om deze bewering te staven.

Waarna terecht besloten wordt dat verzoekster "bij haar huidige asielaanvraag geen nieuwe gegevens aanbrengt met betrekking tot feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase van de vorige asielprocedure waarin zij ze had kunnen aanbrengen dat er, wat haar betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het lopen van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48.4 van de wet van 15.12.1980".

Verzoeksters vage en ongestaafde beschouwingen kunnen aan het voorgaande geen afbreuk doen. De beslissing dd. 21.05.2010 werd ten genoegte van recht gemotiveerd. Verzoekster kan niet dienstig anders voorhouden.

De vage en summiere beschouwingen van verzoekster tonen niet aan dat de gemachtigde de door verzoekster voorgelegde documenten had moeten aanzien als nieuw in de zin van art. 51/8 van de Vreemdelingenwet.

De uiteenzetting van verzoekster kan niet leiden tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing, die slechts kan worden uitgesproken voor zover zou zijn aangetoond als zou de bestreden beslissing een hetzij substantiële, hetzij op straffe van nietigheid voorgeschreven vorm overtreden, hetzij een overschrijding of afwending van de macht inhouden.

Het enig middel kan niet worden aangenomen."

2.3 In de repliekmemoirie voegt verzoekster het volgende toe:

"Er dient op te worden gewezen dat de eerste asielaanvraag door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen werd geweigerd omdat er een intern vluchtalternatief zou bestaan. Welnu, de voorgelegde stukken tonen het tegendeel aan; er bestaat voor verzoekster geen intern vluchtalternatief. In die zin zijn de nieuwe stukken essentieel voor de beoordeling van de asielaanvraag van verzoekster en diende deze verder te worden onderzocht.

De beoordeling door de Commissaris-generaal dat een intern vluchtalternatief zou bestaan voor verzoekster, houdt de erkenning in dat in hoofde van verzoekster wel degelijk ernstige aanwijzingen bestonden van een gegronde vrees voor vervolging (weliswaar in een gedeelte van Kameroen).

Het gaat dan ook niet op dat de verwerende partij stelt dat verzoekster niet zou aantonen dat deze ernstige aanwijzingen bestonden.

Het komt niet toe aan de gemachtigde van de staatssecretaris van asiel- en migratiebeleid om de geloofwaardigheid van de voorgelegde stukken te beoordelen. Deze beoordeling dient te gebeuren door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

Het gaat helemaal niet om vage en ongestaafde beschouwingen, zoals verwerende partij ten onrechte stelt in haar nota met opmerkingen."

2.4 Verzoekster voert de schending aan van artikel 51/8 van de vreemdelingenwet. Voormeld artikel bepaalt:

"De minister of diens gemachtigde kan beslissen de asielaanvraag niet in aanmerking te nemen wanneer de vreemdeling voorheen reeds dezelfde aanvraag heeft ingediend bij een door de Koning aangeduide overheid in uitvoering van artikel 50, eerste lid en hij geen nieuwe gegevens aanbrengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, of ernstige aanwijzingen bestaan van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4. De nieuwe gegevens moeten betrekking hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen."

De bevoegdheid van de gemachtigde van de staatssecretaris beperkt zich in het kader van artikel 51/8 van de vreemdelingenwet tot de vaststelling of de aangebrachte gegevens nieuw zijn of niet. In beide gevallen wordt hierdoor zijn bevoegdheid uitgeput:

-Indien wordt beslist dat door de vreemdeling effectief nieuwe gegevens worden aangebracht in verhouding tot een eerdere asielaanvraag, wordt het dossier overgemaakt aan de commissaris-generaal

voor de vluchtelingen en de staatlozen. Die zal vervolgens de nieuwe asielaanvraag inhoudelijk onderwerpen aan een onderzoek in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Dit betekent dat de gemachtigde van de staatssecretaris zelf niet kan nagaan of er voldaan is aan de voorwaarden van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, aangezien hij hiervoor niet bevoegd is.

-Indien wordt beslist dat er geen nieuwe gegevens worden aangebracht, wordt de nieuwe asielaanvraag niet in aanmerking genomen. Dit betekent dat deze asielaanvraag niet aan een onderzoek ten gronde, in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, zal worden onderworpen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

“De Dienst Vreemdelingenzaken mag daarbij niet zelf oordelen of de ernstige aanwijzingen de aangevoerde vrees voor vervolging of voor een reëel risico op ernstige schade kunnen gronden of niet. Indien hij vaststelt dat er nieuwe gegevens zijn die dergelijke ernstige aanwijzingen bevatten, wordt de aanvraag aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen overgemaakt” (RvS 13 december 2011, nr. 216.840).

In casu legt verzoekster bij haar derde asielaanvraag de volgende documenten voor:

- een brief van haar tante d.d. 28 april 2010;
- een brief van haar neef d.d. 28 april 2010;
- een brief van haar Kameroense advocaat d.d. 28 april 2010
- een originele overlijdensakte van haar oom d.d. 28 april 2009
- een bruine enveloppe geadresseerd aan verzoekster en plastic enveloppe van DHL d.d. 30 april 2010.

Zij verklaart tijdens de derde asielaanvraag het volgende:

“Bij mijn tweede asielaanvraag kon ik deze documenten nog niet voorleggen. Ik was niet op de hoogte dat het de bedoeling is dat ik bewijzen/documenten binnenbracht bij een tweede aanvraag. Noch mijn advocaat noch mijn sociaal assistente had me dit gezegd of uitgelegd. Nu weet ik dat ik originele documenten moet aanbrenge.

Nu echter kan aan de hand van deze documenten aangetoond worden dat mijn verhaal waar is. Ik zou op zeventienjarige leeftijd uitgehuwelijkt worden aan een oudere man (ouder dan vijftig) die al drie vrouwen heeft. Maar voor het huwelijk zou ik eerst genitaal besneden worden. Dit wordt bevestigd door mijn neef. Hij kreeg het advies van een politiemans om mij weg zo ver mogelijk weg te brengen.

Ook de andere getuigenissen bevestigen mijn verhaal. Mijn oom zijn huis is in brand gestoken door dorpelingen omdat hij me geholpen heeft om te vluchten. Hij bevond zich op dat moment in het huis. Tien dagen eerder was hij bedreigd geweest met de dood. Dit was op 10.02.2010. Hij is toen klacht gaan indienen bij de politie. Maar de politie wilde smeergeld. Hij weigerde dit te betalen. Op 15.02.2010 hebben ze hem vastgebonden en het huis in brand gestoken. Mijn tante sliep toen bij burens omdat ze schrik had. Mijn moeder en oma zijn verbannen uit het dorp. Ik weet niet waar ze zijn. Want het was hun taak in het dorp om jonge meisjes te besnijden. Gezien ik dan weggevlucht ben, was dit niet te aanvaarden voor de dorpelingen. Mijn moeder en grootmoeder zijn dan verbannen.

Heeft u nog contact met familie?

Enkel met mijn tante die me de documenten opstuurde en mijn vriendin M. M. Mijn vriendin heeft me gebeld om te zeggen dat mijn vader overleden was. Hij leed aan suikerziekte. Toen verbleef ik nog in Steenokkerzeel.”

Met betrekking tot de voorgelegde stukken en verklaringen afgelegd door verzoekster motiveert verweerder in de beslissing het volgende:

“Overwegende dat betrokkene eerste asielaanvraag van het CGVS en de RVV een negatieve beslissing kreeg. Overwegende dat betrokkene ter staving van haar initiële vluchtredenen brieven van haar tante, neef en Kameroense advocaat voorlegt. Overwegende dat deze brieven een duidelijk gesolliciteerd karakter vertonen. Overwegende dat betrokkene verklaart dat haar oom op 15.02.2009 werd gedood omwille van haar problemen. Overwegende dat betrokkene ter staving hiervan een overlijdensakte voorlegt. Overwegende dat deze overlijdensakte enkel vermeldt dat betrokkene oom overleed aan brandwonden in de derde graad. Overwegende dat deze overlijdensakte bijgevolg niet vermeldt hoe betrokkene oom deze brandwonden opliep. Overwegende dat betrokkene een envelop voorlegt waarin ze bovenvermelde documenten zou hebben ontvangen. Overwegende dat deze envelop enkel bewijst dat er een verzending naar betrokkene gebeurde, zonder aanduiding van

wat er verzonden zou zijn. Overwegende dat betrokkene verklaart dat haar moeder en grootmoeder werden verbannen omwille van betrokkenes problemen. Overwegende dat betrokkene geen begin van bewijs levert om deze bewering te staven.”

Waar verweerder oordeelt dat de overlijdensakte enkel vermeldt dat verzoeksters oom overleed aan brandwonden in de derde graad doch niet vermeldt hoe betrokkenes oom deze brandwonden opliep en verder stelt dat verzoekster met betrekking tot haar beweringen geen begin van bewijs levert, dient opnieuw te worden gewezen op de beperkte beoordelingsbevoegdheid waarover verweerder beschikt in het raam van artikel 51/8 van de vreemdelingenwet. *“Dergelijke appreciatie van de aangebrachte nieuwe gegevens kan evenwel niet gebeuren in de fase van het in overweging nemen van een nieuwe asielaanvraag. De dienst Vreemdelingenzaken kan in die fase enkel vaststellen of er al dan niet nieuwe gegevens in de zin van artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet worden aangebracht en zijn bevoegdheid is hierdoor uitgeput.”* (RvS 13 december 2011, nr. 216.840). De gemachtigde van de staatssecretaris kan een nieuwe asielaanvraag niet weigeren in aanmerking te nemen om reden dat het aangehaalde element niet genoegzaam wordt bewezen door de aangebrachte stukken.

De schending van artikel 51/8 van de vreemdelingenwet wordt aangetoond.

Uit hetgeen voorafgaat, blijkt dat het middel in de besproken mate gegrond is.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 27 mei 2010 houdende de weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie oktober tweeduizend en twaalf door:

mevr. C. BAMPS,	eerste voorzitter,
mevr. M. EKKA,	rechter in vreemdelingenzaken,
mevr. N. MOONEN,	rechter in vreemdelingenzaken,
dhr. M. DENYS,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

M. DENYS

C. BAMPS